93

ZÁKON

ze dne 8. března 2017,

kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. I

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb., zákona č. 505/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 136/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 203/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 317/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb. a zákona č. 190/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „v souladu s právem Evropské unie[1])“ nahrazují slovy „zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]) a“.

2. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„[1]) Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.
Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.
Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.
Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příleži-

tostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání.
Směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI").".

3. V § 78 odst. 2 se částka „8 800 Kč" nahrazuje částkou „9 500 Kč".

4. V § 102 odst. 2 větě třetí se slova „Evidence obsahuje" nahrazují slovy „Zaměstnavatel uvedený ve větě první vede evidenci obsahující" a na konci odstavce se doplňuje věta „V případě, že právnická nebo fyzická osoba uvedená ve větě druhé uzavřela smlouvu se zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, na jejímž základě byly fyzické osoby uvedené v § 87 odst. 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy pro tuto právnickou nebo fyzickou osobu, má tato právnická nebo fyzická osoba povinnost vést evidenci obsahující údaje uvedené v § 91 odst. 1 písm. a), b), c) a e), dále pohlaví těchto fyzických osob, den nástupu a den skončení zaměstnání nebo vyslání zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie.".

5. V § 136 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnost podle odstavce 1 věty první má na území České republiky i zaměstnavatel usazený v jiném členském státu Evropské unie, který v rámci nadnárodního poskytování služeb vyslal svého zaměstnance k dočasnému výkonu práce do České republiky, přičemž doklady, jimiž je plněna tato povinnost, musejí být přeloženy do českého jazyka.".

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

6. V § 139 odst. 1 písm. d) a v § 140 odst. 1 písm. c) se slova „2, nebo" nahrazují textem „2,".

7. V § 139 odst. 2 se na konci textu písmene f) doplňují slova „nebo 2".

8. V § 140 odst. 2 se na konci textu písmene e) doplňují slova „nebo 2".

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za čtvrté kalendářní čtvrtletí roku 2016 se řídí právními předpisy účinnými ke dni 31. prosince 2016.

2. Poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za první kalendářní čtvrtletí roku 2017 se řídí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Správní řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pravomocně neskončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o inspekci práce

Čl. III

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona

č. 64/2014 Sb., zákona č. 136/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb. a zákona č. 88/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „Tento zákon“ nahrazují slovy „Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[78]) a“.

Poznámka pod čarou č. 78 zní:

„[78]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).“.

2. V § 3 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 79 zní:

„(3) Úřad a inspektoráty kontrolují dodržování právních předpisů upravujících právní postavení zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb[79]), přičemž ve vzájemné souvislosti posuzují zejména následující skutečnosti:

a) za účelem zjištění skutečného místa výkonu činnosti zaměstnavatele v České republice úřad a inspektoráty provedou celkové posouzení všech skutečností charakterizujících činnosti, jež provádí zaměstnavatel v České republice, popřípadě též v jiném členském státě Evropské unie, v němž je usazen, přičemž se vezme v úvahu období 5 let předcházející vyslání zaměstnance; při tomto posouzení jsou zohledněny zejména následující skutečnosti:
   1. místo, kde má zaměstnavatel své sídlo, popřípadě kde má administrativní zázemí,
   2. místo, kde zaměstnavatel platí daně a příspěvky sociálního pojištění,
   3. členský stát, který vydal zaměstnavateli povolení k výkonu příslušné činnosti, případně kde je zaregistrován u obchodní komory nebo jiných profesních subjektů v souladu s právem daného členského státu,
   4. místo, kde zaměstnavatel vykonává hlavní předmět podnikání, a kde zaměstnává zaměstnance vykonávající administrativní práce,
   5. místo, kde zaměstnavatel přijímá zaměstnance do pracovněprávního vztahu a odkud jsou zaměstnanci vysíláni,
   6. rozhodné právo, kterým se řídí pracovněprávní vztahy uzavřené mezi zaměstnavatelem a vysílanými zaměstnanci,
   7. objem zaměstnavatelem realizovaných nadnárodních služeb nebo výše obratu uskutečněného v jiném členském státě Evropské unie s přihlédnutím ke specifické situaci zejména nově založených podniků a malých a středních podniků,
b) za účelem zjištění, v jakém členském státě Evropské unie zaměstnanec dočasně vyslaný k výkonu práce v České republice obvykle koná práci, se zkoumají veškeré skutečnosti charakterizující tuto práci a zaměstnance, přičemž je zkoumáno zejména
   1. zda zaměstnanec vykonává práci v České republice po omezenou dobu,
   2. místo, kde zaměstnanec obvykle vykonává svoji práci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) nebo podle Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Římská úmluva),
   3. datum, ke kterému bylo vyslání zaměstnance zahájeno,
   4. zda se zaměstnanec po skončení vyslání vrací do jiného členského státu Evropské unie, ze kterého byl vyslán, anebo má v tomto jiném členském státě Evropské unie pokračovat ve výkonu práce,
   5. povaha vykonávaných činností,
   6. skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který zaměstnance vysílá, a způsob jejich poskytování nebo proplácení,
   7. zda pracovní místo bylo opakovaně obsazované týmž nebo jiným zaměstnancem.

[79]) Například § 319 zákoníku práce.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

3. V § 4 odst. 2 písm. b) se za slova „bezpečnosti práce“ vkládají slova „ , pracovněprávních vztahů“.

4. V § 4 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) až i), která včetně poznámky pod čarou č. 80 znějí:

„g) podává příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie (dále jen „příslušný cizí orgán“) žádosti o pomoc, informace, oznámení nebo vymáhání pokuty nebo jiné sankce na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[80]), přičemž žádost úřadu o vymáhání pokuty nebo jiné sankce, jakož i oznámení rozhodnutí, na jehož základě je příslušná pokuta nebo jiná sankce ukládána, obsahuje alespoň:

1. jméno a známou adresu zaměstnavatele a veškeré ostatní příslušné údaje nebo informace nezbytné pro jeho identifikaci,
2. shrnutí skutečností a okolností, na jejichž základě došlo k závěru o možném porušení právních předpisů, povahu tohoto porušení a výčet příslušných právních předpisů,
3. nástroj umožňující vymahatelnost v České republice (vykonatelné rozhodnutí) a veškeré další příslušné informace nebo doklady, včetně informací a dokladů právní povahy, které se týkají související pohledávky, pokuty nebo jiné sankce,
4. v případě oznámení rozhodnutí účel oznámení a lhůtu pro jeho provedení,
5. v případě žádosti o vymáhání pokuty, jiné sankce nebo související pohledávky či její složky, datum, kdy se stalo rozhodnutí vykonatelným, celkovou vymáhanou částku, veškeré informace důležité pro její vymáhání, včetně skutečnosti zda, a případně jak bylo rozhodnutí zaměstnavateli doručeno, včetně sdělení úřadu, zda proti uložení pokuty nebo jiné sankce lze podat další opravný prostředek,

h) sděluje příslušnému cizímu orgánu skutečnosti naznačující porušování právních předpisů v oblasti vysílání zaměstnanců v rámci nadnárodního poskytování služeb a informuje Evropskou komisi o přetrvávajících problémech při výměně informací s jinými členskými státy Evropské unie v této oblasti,

i) poskytuje na svých internetových stránkách v českém jazyce a v dalších jazycích nejčastěji používaných dočasně vysílanými zaměstnanci aktuální informace o pracovních podmínkách zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb. Tyto informace úřad zpřístupní i jinými vhodnými způsoby, a na žádost osoby se zdravotním postižením také v podobě, v níž se s nimi tato osoba může seznámit.

---

[80]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“), v platném znění.“.

5. Poznámka pod čarou č. 10 zní:

„[10]) § 105 zákoníku práce.
Nařízení vlády č. 201/2010 Sb., o způsobu evidence úrazů, hlášení a zasílání záznamu o úrazu, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno n), které zní:

„n) prostřednictvím úřadu informuje příslušný cizí orgán oprávněný podle práva jiného členského státu Evropské unie poskytovat nebo požadovat přeshraniční spolupráci, doručovat a vymáhat rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce při kontrole dodržování právních předpisů upravujících vysílání zaměstnanců k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb o skutečnostech souvisejících s vysláním zaměstnanců, v případě, že má pochybnosti o skutečnostech souvisejících s vysláním zaměstnance z jiného členského státu Evropské unie k výkonu práce v České republice v rámci nadnárodního poskytování služeb.“.

7. Za část čtvrtou se vkládá nová část pátá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST PÁTÁ

KONTROLA A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE PŘI VYSÍLÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ V RÁMCI NADNÁRODNÍHO POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

§ 37a

Přístup k informacím a správní spolupráce

(1) Úřad ve spolupráci s inspektoráty na zá-

kladě odůvodněné žádosti příslušného cizího orgánu nebo Evropské komise podané na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[80]), která se týká zaměstnavatele usazeného v České republice, bezplatně

a) poskytne příslušnému orgánu informace za účelem identifikace vyslání a kontroly dodržování právních předpisů upravujících postavení zaměstnanců vyslaných k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb,

b) prošetří skutečnosti související s vysláním zaměstnance,

c) poskytne písemnosti související s vysláním zaměstnance.

(2) Úřad poskytne informace podle odstavce 1 písm. a)

a) v odůvodněných naléhavých případech vyžadujících nahlížení do příslušných rejstříků bez zbytečného odkladu, nejvýše však do 2 pracovních dnů,

b) v ostatních případech nejpozději do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti.

(3) Nelze-li žádost podle odstavce 1 vyřídit, informuje o tom úřad příslušný cizí orgán. Úřad bez zbytečného odkladu informuje příslušný cizí orgán o skutečnostech souvisejících s vysláním, pokud jsou pochybnosti o dodržování pracovních a mzdových podmínek.

(4) Úřad může požádat příslušný cizí orgán o poskytnutí přeshraniční spolupráce v rozsahu podle odstavce 1 písm. a), b) a c), která se týká zaměstnavatele usazeného v jiném členském státě Evropské unie. Informace poskytnuté příslušným cizím orgánem na základě této žádosti může úřad využít pouze za účelem kontroly dodržování právních předpisů upravujících vysílání zaměstnanců k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb.

§ 37b

Doručování rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie a její vymáhání

(1) Rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce a s ním související písemnosti doručuje úřad a inspektorát zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie, který vysílá zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost zaměstnavateli usazenému v jiném členském státě Evropské unie doručit, požádá úřad na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[80]) příslušný cizí orgán o doručení písemností podle věty první.

(2) Pokud zaměstnavatel usazený v jiném členském státě Evropské unie, který vysílá zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, nesplnil dobrovolně povinnost na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce v České republice v určené lhůtě, požádá úřad na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[80]) o výkon rozhodnutí příslušný cizí orgán. Přijetím žádosti příslušného cizího orgánu podle věty první zaniká pohledávka České republiky.

(3) V případě, že rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce, o jehož výkon úřad požádal podle odstavce 2, bylo napadeno v souladu s právními předpisy České republiky, oznámí úřad tuto skutečnost bezodkladně příslušnému cizímu orgánu.

§ 37c

Doručování rozhodnutí o uložení pokuty nebo jiné sankce zaměstnavateli usazenému v České republice a její vymáhání

(1) Úřad na základě žádosti příslušného cizího orgánu podané na jednotném formuláři postupem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[80])

a) doručí zaměstnavateli usazenému v České republice vysílajícímu zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území jiného členského státu Evropské unie rozhodnutí o uložení pokuty vydané v jiném členském státě Evropské unie, nebo

b) zabezpečí výkon pravomocného a vykonatelného rozhodnutí vydaného v jiném členském státě Evropské unie podle právních předpisů České republiky.

(2) Úřad bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce od přijetí žádosti podle odstavce 1

doručí zaměstnavateli usazenému v České republice vysílajícímu zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území jiného členského státu Evropské unie rozhodnutí o uložení pokuty a doručí podle odstavce 1 písm. b) obecnému správci daně podle zvláštního právního předpisu žádost o vymáhání pokuty.

(3) Úřad odmítne žádost podle odstavce 1, pokud žádost obsahuje takové formální nebo obsahové vady, pro něž je třeba ji považovat za zmatečnou, anebo pokud zjevně neodpovídá příslušnému rozhodnutí. Úřad může odmítnout žádost, pokud je zjevné, že vymáhání pokuty či jiné správní sankce by bylo nehospodárné.

(4) Pokuta uložená v jiném členském státě Evropské unie je příjmem státního rozpočtu, který spravuje a vymáhá obecný správce daně podle jiného právního předpisu. Vykonatelné rozhodnutí cizího orgánu přiložené k této žádosti je exekučním titulem.

(5) Úřad informuje bez zbytečného odkladu příslušný cizí orgán o

a) úkonech, které byly uskutečněny na základě jeho žádosti podle odstavce 1, a datu doručení rozhodnutí,

b) důvodech odmítnutí žádosti.

(6) Pokud po přijetí žádosti podle odstavce 1 došlo k napadení rozhodnutí podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie, ve kterém byla pokuta uložena, a toto napadení má vliv na vykonatelnost rozhodnutí, je výkon tohoto rozhodnutí v České republice přerušen, dokud v této věci nerozhodne příslušný cizí orgán.

(7) Pokuta uložená cizím orgánem v jiné měně, než je česká koruna, se převede na české koruny podle kursů devizového trhu vyhlášených Českou národní bankou pro den uložení pokuty.“.

Dosavadní část pátá se označuje jako část šestá.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákoníku práce

Čl. IV

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 185/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 385/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 155/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 182/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 298/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 460/2016 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“).“.

2. V § 319 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Za výplatu mzdy nebo platu do výše podle odstavce 1 písm. c) zaměstnanci zaměstnavatele z jiného členského státu Evropské unie vyslanému k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky ručí osoba, ke které na základě uzavřené smlouvy vyslal zaměstnance k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy zaměstnavatel usazený v jiném členském státu Evropské unie, pokud

a) odměna za práci do výše podle odstavce 1 písm. c) nebyla zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie zaměstnanci vyslanému k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky vyplacena,

b) zaměstnavateli uvedenému v písmenu a) byla pravomocně uložena pokuta za přestupek podle § 13 odst. 1 písm. b) nebo za správní delikt po-

dle § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů,

c) o neposkytnutí odměny tato osoba věděla nebo při vynaložení náležité péče vědět měla a mohla.

Není-li prokázána skutečná délka výkonu práce, má se za to, že zaměstnanec, který byl vyslán na území České republiky k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb, vykonával práci 3 měsíce.“.

3. V § 319 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) zaměstnavateli uvedenému v písmenu a) byla pravomocně uložena pokuta za přestupek podle § 13 odst. 1 písm. b) nebo § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů,“.

ČÁST ČTVRTÁ
ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části první čl. I bodu 3, které nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního čtvrtletí následujícího po jeho vyhlášení, a s výjimkou ustanovení části třetí čl. IV bodu 3, které nabývá účinnosti dnem 1. července 2017.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.